

Սայաթ Նովա

Մախուխն ու օխշրրի միսը

Մախուխն ու օխշրրի միսը կըռվեցան,
Ամեն մեկը գովում ին՝ մազեն յիս իմ,
Քու մեչն ի՛նչ դուաթ կա, ի՞նչ իս դուս տալի,
Մարթու դուաթ՝ տըվողն ու փազեն յիս իմ:

Մախուխն ասավ. «Օխտը շափաթ պաս ունիմ,
Գըլխիս ծառա օխտը նորահարս ունիմ,
Համիմ, սըխտուր, պիտնա ու պրոատ ունիմ,
Աթամորթու սըրտի մուրազըն յիս իմ»:

Օխշրրի միսն ասավ. «Իմ մեչն է համը,
Կու դնին փըլավումը՝ կու քաշին դամը.
Ինձ մաթլաբեն կոծին, քիզ կոծին ջամը,
Ջիգրու կու պատռեցնիմ, քու ջազեն յիս իմ»:

Մախուխն ասավ. «Քանի փըքվիս պատըռվիս,
Պիտի վուր պաս պահիս, հազար փըշըռվիս,
Միխկիրդ դարց գաս ու պիտի հաղորթվիս,
Դըժուխկի ու դըրախտի դազեն յիս իմ»:

Օխշրրի միսն ասավ. «Պակսիլ է օրը,
Դիփ քիզ ին գովում՝ քաշալն ու քոռը,
Քիզ կու քոռացնե իմ մատդի գօրը,

Լավաշում փաթաթած թավազեն յիս իմ»:

Սայաթ Նովեն ասավ. «Խոն գի'ղիք՝ օց իմ.

Գուգիք Էրկսիդ մետի, մեքաշ սրղոցիմ.

Կու վիկալնիմ յիս ձիգ մութ տիղը կոծիմ,

Կոխպեքը կու դրնիմ՝ ձիր ուզեն յիս իմ»: